

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Habravan Andrei în numele inculpatei, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauza penală privind-o pe:

Tofan Alina Xxxxx, născută la xx.xx.xxxx,
originară din Xxxxx, domiciliată în Xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.08.2014 - 28.11.2014;

Instanța de apel: 21.01.2015 - 10.03.2015;

18.04.2016 - 14.02.2017;

Instanța de recurs: 04.11.2015 - 23.02.2016.

11.10.2017 - 08.11.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2014, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Tofan Alina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar deschis pentru femei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Tofan Alina fiind deținătoare a permisului de conducere a mijlocului de transport, de categoria „B”, la data de 16 mai 2014, aproximativ la ora 04.00, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct. 14 al Regulamentului Circulației Rutiere, fiind la volanul autoturismului de model BMW 330 I, cu n/î XX XX xxx, se deplasa pe str. Vadul lui Voda din direcția str. Podul Înalt în direcția str. Uzinelor, mun. Chișinău. În timpul deplasării, Tofan Alina nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, prin ce a ignorat prevederile art. 45 din Regulament, care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în

conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seamă de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, în urma căruia neisprăvindu-se cu conducerea automobilului, s-a tamponat în bordură, astfel încât automobilul a fost proiectat înafara părții carosabile, după care, s-a tamponat în gardul de fortan a edificiului nr. 5/1, din strada sus menționată, apoi în pilonul de beton, amplasat pe partea opusă a str. Vadul lui Vodă, relativ deplasării automobilului BMW 330 I.

În rezultatul accidentului rutier, autoturismul a fost avariat, iar pasagerului Gross Irina, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 78/991D din 11 iulie 2014, i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat.

După comiterea accidentului, Tofan Alina a fost internată în Spitalul de Urgență și, fiind suspectată în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supusă examinării medicale prin recoltarea probei sângelui, iar conform rezultatelor de laborator s-a stabilit că în sângele acesteia concentrația de alcool era de 1,41 g/l, ceea ce potrivit art. 134¹² Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu **grad avansat**.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tofan Alina să fie condamnată la 5 ani 3 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, just a calificat acțiunile inculpatei în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, însă a aplicat inculpatei o pedeapsă prea blândă, fără a ține cont de criteriile generale de individualizare a acesteia. La fel, instanța nu a luat în considerație că infracțiunea de care a fost recunoscută vinovată Tofan Alina face parte din categoria infracțiunilor grave, pericolul sporit al acesteia, suferințele, prejudiciile și poziția succesorului victimei Gross Avrora, precum și de personalitatea inculpatei.

Mai mult ca atât, inculpata are 20 de ani, nu este angajată în câmpul muncii, nu frecventează careva instituții de învățământ, iar potrivit explicațiilor vecinilor este caracterizată negativ, ducând un mod de viață amoral și antisocial. Necătând la faptul că pe parcursul examinării cauzei penale inculpata și-a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii, recunoașterea vinei de către aceasta poartă un caracter declarativ și formal, pentru ca ea să nu fie pedepsită aspru.

Astfel, consideră că inculpata nu a conștientizat fapta comisă, cât și prejudiciile aduse familiei victimei, iar în loc să-și ceară scuze de la succesorul victimei, după

producerea accidentului, ultima prin mesaje la telefon o înjosea și vorbea cu cuvinte necenzurate. Prin urmare, comportamentul inculpatei reflectă faptul că dânsa nu a conștientizat consecințele grave, produse de acțiunile sale.

3.2. *succesorul părții vătămate, Gross Avrora*, care a contestat sentința sub aspectul blândeții pedepsei, invocând că pedeapsa aplicată inculpatei nu va atinge scopurile propuse de art. 61 alin. (2) și 75 Cod penal. Instanța de judecată greșit a ajuns la concluzia privind aplicarea închisorii pe un termen de 3 ani, dar nu de 5 ani 3 luni, cum este stipulat în art. 264 alin. (4) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală, așa cum a solicitat acuzatorul de stat.

Consideră că pedeapsa stabilită este prea blândă, deoarece inculpata nu a conștientizat fapta comisă, consecințele acțiunilor ilegale, care au dus la decesul unicului copil. Tofan Alina este periculoasă pentru societate, deoarece după producerea accidentului nu s-a adresat la succesorul părții vătămate pentru a-și cere scuze, dar în pofida acesteia, inculpata de două ori, fiind la libertate, împreună cu sora sa a comis acte de vandalism la locul accidentului rutier, unde mereu erau flori în memoria victimei decedate.

Din momentul accidentului rutier, permanent este amenințată de familia Tofan, primind la celular mesaje cu cuvinte necenzurate. Astfel, inculpata nu a încercat nici într-un mod să diminueze efectele infracțiunii săvârșite, fapt ce denotă un comportament arogant, lipsit de moralitate, care dă dovadă de atitudine indiferentă față de cele comise de ea și consecințele survenite.

3.3. *avocatul Bargan Iurie în numele inculpatei*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, cu stabilirea pedepsei în baza art. 90 Cod penal, invocând că instanța urma să țină cont de faptul că inculpata nu neagă săvârșirea infracțiunii comise, din contra, recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, încadrarea juridică a faptei, solicitând judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale. Consideră că pedeapsa de 3 ani închisoare, este prea aspră, deoarece aceasta și-a atins scopul de corectare, Tofan Alina fiind arestată preventiv, precum și având arest la domiciliu pe parcursul desfășurării urmăririi penale a fost pedepsită suficient pentru crima comisă.

Astfel, recunoscând în totalitate vina, precum și ansamblul circumstanțelor existente, instanța putea să se conducă de prevederile art. 90 Cod penal, oferindu-i posibilitatea inculpatei să-și dovedească corectarea prin comportament și muncă cinstită. Reieșind din faptul că infracțiunea a fost comisă din imprudență, pentru prima dată, fiind la o vârstă tânără, iar aplicarea pedepsei reale nu este rezonabilă, precum și atmosfera din penitenciar va marca negativ persoana inculpatei.

Totodată, din partea succesorilor legali careva pretenții materiale și morale nu au fost înaintate față de inculpată, însă aceasta prin recunoașterea faptei, conștientizează cauzarea prejudiciului material și moral cauzat, exprimând dorința de a compensa

material succesorii, fapt ce urmează a fi luat în considerare la stabilirea pedepsei de către instanța de apel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate.

4.1. Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția Alinei Tofan în săvârșirea infracțiunii imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatei, just a încadrat în drept acțiunile ei, circumstanțe care nici nu se contestă.

De asemenea, instanța a conchis că măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către instanța de fond, care nu contravine legii, ținând cont de prevederile art. 7,61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatei.

Prin urmare, instanța a respins argumentele invocate de avocat în numele inculpatei, menționând că nu este posibil de aplicat în privința lui Tofan Alina pedeapsa non privativă de libertate, deoarece cu toate că ea a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, dânsa trebuie să execute pedeapsa reală, aceasta fiindu-i stabilită în limitele prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, în aceeași ordine de idei, instanța de apel a respins și argumentele indicate de succesorul părții vătămate, or, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă din imprudență, neconștientizându-se rezultatul, inculpata regretând de cele săvârșite, precum și în cadrul ședinței instanței și-a exprimat dorința de a despăgubi material succesorii.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare:

5.1. avocatul Bargan Iurie în numele inculpatei, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal la 1 an termen de probă, menționând repetat aceleași argumente care le-a invocat anterior în apel.

Totodată, a menționat că la aplicarea pedepsei instanțele judecătorești nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, eronat a interpretat și aplicat prevederile art. 61 și 75 Cod penal și incorect a stabilit pedeapsă reală - închisoare.

5.2. succesorul părții vătămate, Gross Avrora, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei decizii prin care a fi stabilită inculpatei o pedeapsă mai aspră.

În susținerea recursului a indicat că instanțele judecătorești nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de partea acuzării și anume:

- căința sinceră a inculpatei este una formală, care după accidentul comis a părăsit spitalul fără a informa personalul instituției medicale;

- în timpul urmăririi penale Tofan Alina a săvârșit acte de vandalism la locul de pomenire a decedatei;

- nu s-a luat în considerație nici faptul că inculpata a fost atrasă la răspundere penală de săvârșirea unui fapt de huliganism comis de două sau mai multe persoane, circumstanțe ce caracterizează inculpata ca o persoană agresivă și periculoasă pentru societate;

- până la momentul de față de către inculpată nu a fost recuperat prejudiciul moral și material cauzat prin infracțiunea comisă succesorului părții vătămate.

Astfel, ignorând prevederile art. 385 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume circumstanțele atenuante, instanța i-a aplicat inculpatei o pedeapsă prea blândă, ce a dus la încălcarea prevederilor art. 61 Cod penal. La fel, instanțele inferioare au omis din vedere la stabilirea pedepsei antecedentele contravenționale pe care le are inculpata.

6. Împotriva recursului avocatului inculpatei a depus referință succesorul părții vătămate Gross Avrora și avocatul acesteia Maier Lucia, care au solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibilă, argumentând la general cererea de recurs, fără a face trimitere la vre-o încălcare de ordin juridic, de drept, așa cum prevede norma art. 427 Cod de procedură penală. Astfel, recursul este bazat pe motiv de echitate care nu pot constitui temei de casare.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatei, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece motivele invocate de recurent nu cad sub incidența erorilor de drept prevăzute în norma art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Pedepsa stabilită a fost aplicată în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute la art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 februarie 2016, s-a respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Bargan Iurie în numele inculpatei Tofan Alina.

S-a admis recursul ordinar declarat de succesorul părții vătămate Gross Avrora, s-a casat parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2015, în partea stabilirii pedepsei și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7.1. Referitor la recursul avocatului Bargan Iurie declarat în numele inculpatei, Colegiul a menționat că temeiurile invocate de acesta nu și-au găsit confirmare în speța dată. Este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi

atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea acesteia, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc persoana infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, instanța de recurs a notat că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

În opinia Colegiului, la stabilirea pedepsei inculpatei, a fost reținută just prezența circumstanțelor atenuante, precum și personalitatea acesteia, care anterior a avut antecedente contravenționale, nu avea experiență de a conduce mijlocul de transport, precum și că a admis conducerea autoturismului în stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, Colegiul a considerat că instanța de apel întemeiat a conchis că aceste împrejurări nu sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, deoarece Tofan Alina a săvârșit o infracțiune gravă, fiind comisă prin varianta agravantă a acesteia, ce s-a soldat cu urmări grave. Infracțiunea a fost săvârșită de inculpată fiind în stare avansată de ebrietate, cauzând vătămări corporale grave care sunt incompatibile cu viața și care s-au soldat cu decesul victimei, iar o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului acesteia, or și această pedeapsă stabilită inculpatei este una destul de blândă în raport cu circumstanțele comise și consecințele survenite.

Cu referire la recursul succesului părții vătămate Gross Avrora, Colegiul a indicat că instanța de apel, judecând apelurile, urma să verifice mai amănunțit legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în latura pedepsei, în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată în această parte.

Colegiul penal a constatat că instanța de apel, la judecarea apelurilor, nu a respectat întocmai prevederile procesuale obligatorii stipulate la art. 417 Cod de procedură penală.

Atât în apel, cât și în recursul ordinar succesul părții vătămate a invocat că inculpatei pentru acțiunile comise i-a fost aplicată o pedeapsă care nu este proporțională consecințelor survenite, solicitând:

„-să fie luat în considerație faptul, că Tofan A. este periculoasă pentru societate, deoarece după producerea accidentului nu s-a adresat la ea pentru a-și cere scuze că a lăsat-o fără copil. În pofida faptului că Tofan A. de două ori, fiind la libertate, împreună cu sora sa Tofan L. a săvârșit vandalism la locul accidentului rutier, unde mereu erau puse flori și coroană în amintirea fiicei decedate, despre acest fapt fiind sesizat IP Ciocana, mun. Chișinău;

- de asemenea, din momentul accidentului rutier, permanent era amenințată de către familia Tofan, primind la celular mesaje cu conținut necenzurat. Inculpata nu a încercat nici într-un mod să diminueze efectele infracțiunii săvârșite, fapt ce denotă un comportament arogant, lipsit de moralitate, care dă dovadă de atitudine indiferentă față de cele comise;

- având în vedere cele expuse, succesorul părții vătămate consideră că, nu este suficientă aplicarea față de inculpata Tofan A. a pedepsei stabilite, prin urmare acesteia urmează să-i fie aplicată pedeapsa principală mai aspră”.

Instanța de recurs a constatat că anume asupra acestor motive invocate în apel de către Gross Avroa instanța de apel nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat superficial, fără o argumentare cuvenită.

Referitor la pedeapsa aplicată de către instanța de fond, Curtea de Apel s-a expus succint, cu fraze de ordin general că: „la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de prevederile art. 7,61,75 Cod penal, luându-se în considerație caracterul infracțiunii, circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatei, atitudinea acesteia față de infracțiunea comisă, fapt ce demonstrează că pedepsele penale cu închisoarea, aplicate anterior, nu și-au atins scopul”.

Circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatei, a determinat Colegiul să conchidă asupra incorectitudinii aplicării pedepsei principale la limita minimă a sancțiunii închisorii în privința lui Tofan Alina. Aceasta s-a statuat având în vedere că inculpata a comis o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, cu atât mai mult că aceasta a fost săvârșită în prezența altor factori declanșatori cum sunt: prezența stării de ebrietate a inculpatei, *cu grad avansat* - circumstanță care nu putea fi neglijată de instanțe la aplicarea pedepsei principale.

Instanțele de judecată, la aplicarea pedepsei lui Tofan Alina, nu au respectat întocmai criteriile generale de individualizare a pedepsei. Deși, legiuitorul a creat un mecanism eficient de sancționare a făptașilor care comit *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, acțiune săvârșită în stare de ebrietate*, ținând cont de gravitatea și consecințele survenite, măsura de pedeapsă aplicată de instanțele de judecată nu este adecvată faptei și pericolului social al acesteia, pedeapsa aplicată fiind prea blândă și în consecință ilegală, inechitabilă și nejustificată.

Succesorul părții vătămate corect a menționat că pedeapsa aplicată în asemenea caz, trebuie să fie nu numai legală, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și echitabilă, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului, cu respectarea prevederilor art. 61 Cod penal, prin urmare, în speță, nu a fost asigurat faptul exercitării scopului pedepsei penale.

Astfel, instanța de recurs a conchis că instanța de apel, nu s-a expus argumentat, complet, obiectiv și sub toate aspectele asupra motivelor invocate în apelul succesorului părții vătămate, nefiind dat deplină eficiență principiilor de individualizare a pedepsei în raport cu circumstanțele reale ale cauzei.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, s-a admis apelul declarat de către succesorul părții vătămate Gross Avrora, s-a casat parțial sentința instanței de fond, în partea stabilirii pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit, pentru prima instanță potrivit căreia, lui Tofan Alina, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa, conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani în penitenciar de tip deschis pentru femei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 5 ani.

În rest sentința a fost menținută.

8.1. Instanța de apel, conducându-se de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatei, care a și fost obiectul apelului, a considerat fondate criticile apelantului referitor la blândețea acesteia și aplicarea în privința Alinei Tofan a unei pedepsei mai aspre decât cea stabilită de instanța de fond.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului, de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta și consecințele acesteia, Colegiul a considerat că corectarea și reeducarea inculpatei este posibilă cu stabilirea unei pedepsei penale mai aspre, decât cea stabilită de prima instanță, în limitele prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă, ținând cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, considerând-o una echitabilă, care ar duce la corectarea inculpatei și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în raport cu cele săvârșite.

Instanța de fond, neîntemeiat a coborât pedeapsa aplicată până la limita minimă prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, aplicând inculpatei 3 ani închisoare, or aceasta recunoscând integral vina și căindu-se sincer, de fapt a recunoscut circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier, fără a da careva semne de căință sinceră, aceasta fiind una formală.

La numirea mărimii și felului pedepsei, instanța de fond n-a dat apreciere justă și n-a ținut cont de circumstanțele cauzei, urmările infracțiunii, de gravitatea acesteia, care conform prevederilor art.16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave, comisă în stare de ebrietate cu grad avansat și soldată cu decesul persoanei, de personalitatea inculpatei care anterior a fost în conflict cu legea pentru fapte de sustragere și acțiuni huliganice, procesul fiind încetat (f.d.78), nu este angajată în câmpul muncii, nu frecventează careva instituție de învățământ, se caracterizează negativ, de comportamentul acesteia după comiterea infracțiunii cât și de consecințele

infracțiunii.

Astfel, Colegiul a considerat întemeiate argumentele succesului părții vătămate privind aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatei, totodată fiind reținut și faptul că aceasta a obținut permisul de conducere la 16 aprilie 2014, iar potrivit cazierului contravențional, are și antecedente contravenționale.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Habravan Andrei în numele inculpatei, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea unei decizii prin care a fi redusă pedeapsa cu închisoarea stabilită Alinei Tofan.

În susținerea recursului indică aceleași motive descrise în cererea de apel care au fost expuse la pct. 3.3. al prezentei decizii.

9.1. Pe marginea recursului declarat, referințe depun procurorul și succesul victimei, Gross Avrora, care solicită a fi respins recursul ca depus peste termen.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, *termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.*

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel cu participarea procurorului, inculpatei și avocatului acesteia, dispozitivul deciziei fiind pronunțat la 14 februarie 2017, iar decizia motivată la 07 martie 2017 în prezența doar a procurorului și succesului victimei potrivit procesului verbal al ședinței de judecată (f.d. 212-215, vol. II). Conform scrisorilor anexate la materialele cauzei (f.d. 224, 239 vol. II), copia deciziei a fost expediată avocatului Habravan Andrei la 10 martie 2017, iar inculpatei i-a fost expediată decizia în limba rusă, la 25 septembrie 2017.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs ordinar al deciziei instanței de apel stabilit de art. 422 Cod de procedură penală, nu a fost respectat, deoarece recursul ordinar a fost declarat de avocat abia la 12 mai 2017, prin urmare, Colegiul consideră că recursul a fost depus peste termen, or termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca fiind declarat peste termen, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 07 aprilie 2017, iar inculpata și avocatul acesteia au avut reala posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de avocatul Habravan Andrei în numele inculpatei Tofan Alina, este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Habravan Andrei în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, în cauză penală în privința *Alinei Tofan*, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 noiembrie 2017.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun